

POSTANOWIENIE

11 września 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Mariusz Łodko (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Ireneusz Kunicki

SSN Dariusz Pawłyszcz

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 11 września 2025 r. w Warszawie
skargi kasacyjnej A. S.

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie

z 29 lipca 2022 r., VI ACa 609/21,

w sprawie z powództwa A. S.

przeciwko Bankowi w W. Oddział w Polsce

o zapłatę i ustalenie,

1. odrzuca skargę kasacyjną;

**2. oddala wniosek pozwanego o zasądzenie kosztów
postępowania kasacyjnego.**

Ireneusz Kunicki

Mariusz Łodko

Dariusz Pawłyszcz

[wr]

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 29 lipca 2022 r. Sąd Apelacyjny w Warszawie zmienił wyrok Sądu pierwszej instancji w punkcie 2 w ten tylko sposób, że oddalił powództwo co do odsetek ustawowych za opóźnienie od zasądzonej kwoty 183 681,74 zł za okres od 12 grudnia 2017 r. do 1 lipca 2022 r. i 35 823,83 CHF za okres od 12 grudnia 2017 r. do 1 lipca 2022 r. (pkt I); oddalił apelację w pozostałym

zakresie (pkt II), zasądził od pozwanego na rzecz powoda koszty postępowania apelacyjnego (pkt III).

Od tego wyroku skargę kasacyjną wniósł powód. Zaskarżył wyrok w części tj. w zakresie punktu II wyroku co do oddalonego roszczenia o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda dalszych odsetek ustawowych za opóźnienie liczonych od kwoty 183 681,74 zł za okres od 12 grudnia 2017 r. do 1 lipca 2022 r. i 35 823,83 CHF za okres od 12 grudnia 2017 r. do 1 lipca 2022 r. Uzasadniając wniosek kasacyjny wyjaśnił, że zaskarżył wyrok Sądu Apelacyjnego w części, to jest w zakresie punktu II co do oddalenia apelacji w pozostałym zakresie.

Pozwany w odpowiedzi na skargę kasacyjną wniósł o wydanie postanowienia odmawiającego przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, ewentualnie jej oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 pkt 1 i 3 k.p.c. skarga kasacyjna powinna zawierać m.in. oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości czy w części (pkt 1), zawierać wniosek o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i zmiany (pkt 3). Określone w tym przepisie wymagania mają dla skargi charakter konstrukcyjny, a ich braki nie podlegają uzupełnieniu. Wniosek taki wynika z porównania treści art. 398⁶ § 2 k.p.c. *in medio* oraz art. 398⁶ § 1 k.p.c. Tylko drugi z przywołanych przepisów dopuszcza sanowanie określonych braków skargi kasacyjnej. Nie dotyczy to jednak elementów konstrukcyjnych wymienionych w art. 398⁴ § 1 k.p.c. Skarga niespełniająca wymagań określonych w tym przepisie lub z innych przyczyn niedopuszczalna podlega odrzuceniu *a limine* (art. 398⁶ § 2 k.p.c.).

Dopiero prawidłowe sformułowanie elementów konstrukcyjnych skargi pozwala uznać dane pismo za odpowiednio skonstruowaną skargę kasacyjną. Skarga kasacyjna wnoszona jest bowiem od orzeczenia cechującego się walorem prawomocności, wobec czego skarżący powinien w pełni precyzyjnie określić granice możliwej ingerencji Sądu Najwyższego w zaskarżone orzeczenie. Rolą Sądu Najwyższego nie jest natomiast zastępowanie skarżącego, a w konsekwencji

i domyślanie się, jaki ostatecznie jest zakres zaskarżenia (zob. postanowienie SN z 9 marca 2022 r., II CSKP 439/22).

Prawidłowo skonstruowana skarga kasacyjna powinna zatem obejmować w pełni jasne, jednoznaczne i zrozumiałe określenie elementów wskazanych w art. 398⁴ § 1 k.p.c., powinna być sporządzona tak, by nie stwarzała żadnych wątpliwości interpretacyjnych. Od skarżącego wymaga się bowiem, aby skarga została prawidłowo zredagowana i nie wywoływała wątpliwości o charakterze interpretacyjnym, pozostawiając Sądowi Najwyższemu do samodzielnego określenia elementów konstrukcyjnych skargi kasacyjnej w drodze zabiegów interpretacyjnych i analizy sformułowań, którymi posłużył się jej autor. Waga tych obowiązków i powiązane z nimi wymaganie precyzji w określaniu zakresu zaskarżenia oraz formułowaniu wniosków kasacyjnych powoduje, że ewentualne wady skargi w tym zakresie nie mogą być – inaczej niż w przypadku braków o charakterze formalnym – naprawione. W judykaturze Sądu Najwyższego dopuszcza się możliwość uzupełnienia braków konstrukcyjnych skargi bez negatywnych konsekwencji procesowych wyłącznie w terminie otwartym do wniesienia skargi kasacyjnej (zob. postanowienia SN: z 13 kwietnia 2018 r., I CZ 35/18; z 11 stycznia 2006 r., III CZ 104/05, i z 9 lipca 2008 r., V CZ 47/08).

Termin do wniesienia skargi kasacyjnej w sprawie upłynął 29 października 2022 r. Pismo procesowe skarżącego prostujące zakres zaskarżenia wyroku Sądu drugiej instancji wniesione po tej dacie nie mogło odnieść zamierzonego skutku. Natomiast z treści skargi kasacyjnej powoda wynika, że powód zaskarżył wyrok Sądu *meriti* w części tj. w zakresie pkt II. Sąd Apelacyjny orzekł w nim wyłącznie o oddaleniu apelacji pozwanego w pozostałym zakresie, które to rozstrzygnięcie nie odnosi się do oddalonego roszczenia powoda o zasądzenie od pozwanego dalszych odsetek ustawowych za opóźnienie. Takie rozstrzygnięcie zostało zawarte w punkcie I zaskarżonego wyroku, który nie został jednak objęty zakresem zaskarżenia skargą kasacyjną. Należy zwrócić uwagę, że powód powtórzył intencję zaskarżenia rozstrzygnięcia zawartego w punkcie II wyroku w uzasadnieniu wniosku kasacyjnego. Wyjaśnił, że zaskarżył „[w]yrok Sądu Apelacyjnego w części, to jest w zakresie punktu II (co do oddalenia apelacji w pozostałym zakresie)”. Wzmianka w skardze kasacyjnej, że dotyczy ona oddalenia roszczenia o bliżej

określone odsetki za opóźnienie, w połączeniu z pkt II wyroku i doprecyzowanie, że dotyczy oddalenia apelacji w pozostałym zakresie, nie może oznaczać, że powód zaskarżył inną część wyroku Sądu drugiej instancji.

Prawidłowo skonstruowana skarga kasacyjna powinna być sporządzona w taki sposób, by zawierała w pełni jasne, jednoznaczne i zrozumiałe określenie elementów wskazanych w art. 398⁴ § 1 k.p.c. i nie stwarzała żadnych wątpliwości interpretacyjnych. Skarga niespełniająca wymagań określonych w tym przepisie podlega odrzuceniu *a limine* (art. 398⁶ § 2 k.p.c.).

W prawidłowo sporządzonej skardze kasacyjnej zakres zaskarżenia i wniosek o uchylenie lub o uchylenie i zmianę orzeczenia powinny być ze sobą ściśle skorelowane, przy czym brak tej korelacji skutkuje odrzuceniem skargi (zob. postanowienia SN: z 24 kwietnia 2013 r., III CSK 77/13 i z 24 sierpnia 2016 r., V CSK 112/16).

Powód w skardze kasacyjnej zakres zaskarżenia oznaczył niejednoznacznie, stwarzając wątpliwości interpretacyjne, których nie usuwa sformułowany przez skarżącego wniosek kasacyjny. Wniosek „o uchylenie wyroku Sądu Apelacyjnego w zaskarżonej części”, bez obciążenia Sądu Najwyższego interpretacją intencji skarżącego, nie ułatwia ustalenia jaki jest faktyczny zakres częściowego zaskarżenia wyroku Sądu drugiej instancji.

Należy zwrócić uwagę, że objęty zaskarżeniem w skardze punkt II wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie – którym oddalono apelację pozwanego w pozostałym zakresie – jest rozstrzygnięciem korzystnym dla powoda. Sąd drugiej instancji oddalając apelację pozwanego w pozostałym zakresie nie orzekał o oddaleniu roszczenia powoda o zasądzenie od pozwanego dalszych odsetek ustawowych za opóźnienie w bliżej określonym okresie. Skarga kasacyjna powoda wniesiona od rozstrzygnięcia zawartego w punkcie II wyroku jest niedopuszczalna ze względu na brak pokrzywdzenia orzeczeniem (*gravamen*) (zob. uchwałę składu siedmiu sędziów SN - zasadę prawną z 15 maja 2014 r., III CZP 88/13, OSNC 2014, Nr 11, poz. 108).

Z tych względów skarga kasacyjna podlegała odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c.

Wniosek pozwanego o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego, zgłoszony w odpowiedzi na skargę kasacyjną, został powiązany z wnioskiem o oddalenie skargi lub odmowę jej przyjęcia. Żadne z takich rozstrzygnięć w sprawie nie zapadło, zatem nie ma podstaw do przyznania kosztów postępowania kasacyjnego stronie, która w odpowiedzi na skargę kasacyjną wniosek o przyznanie tych kosztów łączy ze wskazanymi przez siebie, innym rozstrzygnięciem (zob. postanowienia SN z 11 stycznia 2002 r., III CKN 563/01, i z 8 sierpnia 2012 r., II CSK 112/12).

Ireneusz Kunicki

Mariusz Łodko

Dariusz Pawłyszcz

[wr]

[a.ł]